

Ser dona no vol dir ser feminista

Una dona que mira el món amb perspectiva lila, defensa una societat feminista, oberta i orgullosament diversa

Has estat regidora d'Igualtat i Benestar Social els darrers anys. A tocar del 8 de març, com veus l'evolució de la política municipal en l'àmbit del feminisme? S'ha fet camí a base de picar molta pedra. Hem fet un Pla d'Igualtat per a la ciutadania, un Pla d'Igualtat a nivell intern de l'Ajuntament i hem donat molta visibilitat al tema del feminisme. A través del Bus Lila que vam emplenar l'any passat, hi ha hagut una tasca de donar importància al nivell igualitari entre totes i tots nosaltres.

Creus que el moviment internacional #MeToo ha marcat un abans i un després en la visibilitat del món feminista? Jo on posaria l'èmfasi és a les xarxes socials perquè han donat molta força a aquest moviment ampliant la sororitat. Ens hem pogut comunicar, explicat les nostres experiències i compartit entre nosaltres. Crec que va ser un punt d'inflexió el moviment de la vaga del 8 de març per donar visibilitat en el món de la cura. Vam parar un dia perquè tothom se n'adonés de la feina que estem fent, invisible i no remunerada que representa però el 23% del PIB. A més, les xarxes socials han mobilitzat el jovent perquè li ha arribat la informació, li ha interessat i s'ha afegit a la reivindicació.

És veritat que la gent jove ha omplert els carrers amb el tema de la dona com també en la lluita contra el canvi climàtic. Com veus la seva impli-

cació? Ara mateix estem en una quarta generació de feminisme perquè portem 60 anys treballant-hi. Des d'aquesta perspectiva s'ha evolucionat i el que és més bonic d'aquesta comunicació global a les xarxes és la unió entre dones de totes les generacions i a partir de la perspectiva de la diversitat.

Creus que el feminisme ha arribat a totes les generacions? No, és clar. Tots els mandats que tenen les nostres àvies són de 'sigues forta, 'aguanta', 'no et queixis'... En breu, els mandats del patriarcat en què es promovia la puresa, la castedat a nivell sexual... Les dones d'aquells temps ho porten integrat a ferro. Les persones que són molt més rígides els hi costa molt més entendre aquesta nova perspectiva mentre que les que són més obertes i flexibles els hi és més fàcil primer entendre-ho i després entrar-hi. Hem de tenir clar que ser dona no vol dir ser feminista.

Quin paper consideres que ha de tenir l'home en aquest moviment? Ha d'integrar el feminisme en la seva cultura i manera de pensar. El patriarcat ven 'no sóc feminista ni masculista', i ho ven així perquè no li interessa el feminisme com a moviment que cerca la llibertat i el tracte igualitari en qüestió d'oportunitats, llibertats i de drets. A vegades el concepte feminista està malentès i mal interpretat. En gran mesura perquè al patriarcat li agrada la lluita i la competitivitat, i al feminisme no.

Avui fa un any, a la manifestació del 8 març vas sorprendre molta gent amb un cartell en què es llegia 'Vull ser la primera alcaldessa del meu poble'. Aquest desig ja ha passat de llarg? Hi ha moments en què ho he descartat i molts altres en què no. Crec de debò que podria fer molt bona feina com a alcaldessa i és un repte que em motiva. Tot i així, quan vaig fer aquell cartell era una reivindicació històrica i he de dir-vos que em va sobtar la repercussió. I sí, m'agradaria ser la primera alcaldessa del meu poble.

La Magda Julià és una persona que et captiva des del primer moment amb el seu somriure i vitalitat. És una dona valenta i de fermes conviccions que té molt clar què vol a la vida i traça el millor camí per a assolir els seus reptes. Compromesa amb el país i feminista de cap a peus, avui gaudeix de la seva feina de psicòloga alhora que no descarta el seu retorn a la política municipal per a esdevenir la primera alcaldessa de Premià de Dalt.